

JUNI 2025

06/2025 2e kwartaal

PAUS FRANCISCUS OVERLEDEN

Paus Franciscus werd geboren als Jorge Mario Bergoglio op 17 december 1936 in Buenos Aires in Argentinië. Pas op 33-jarige leeftijd wordt hij tot priester gewijd.

Jorge Mario Bergoglio verblijft vaak in het buitenland om te studeren en te doceren. In de jaren 90 maakt hij carrière: hulpbisschop, bisschop en aartsbisschop in Buenos Aires. In 2001 creëert paus Johannes-Paulus II hem tot kardinaal, op zijn 65e behoort hij tot de top in het Vaticaan. Hij groeit uit tot de meest invloedrijke kardinaal van Zuid-Amerika en bekleedt al snel diverse functies binnen de curie, het bestuursorgaan van de Rooms-Katholieke Kerk. Als Paus Benedictus XVI na enkele jaren aftreedt, slaagt Bergoglio er in 2013 in een kort conclaaf in om paus te worden. Vaak zegt Franciscus dat hij het ambt van paus nooit heeft geambieerd, "maar als God je roept, moet je antwoorden". Hij kiest Franciscus als pausnaam, voor de eerste keer in de geschiedenis.



Meteen is duidelijk dat Franciscus een ander soort paus zal worden dan zijn voorganger. Hij kleedt zich sober in een witte soutane, mijdt pracht en praal en woont niet op het pauselijk appartement, maar in het gastenverblijf. Bovenal is hij sympathiek en charismatisch, hij spreekt de mensen aan. Achter die vriendelijkheid zit wel een gebeten hervormer verscholen. Iemand die schoon schip wil maken.

Paus Franciscus botst niet met andere religies. Hij kiest voluit voor het pad van de 'oecumene', de goede verstandhouding met andere religies. Hij zoekt leiders van andere godsdiensten op, vaak tijdens zijn vele buitenlandse reizen. Hij spreekt met hen, toont hen respect en kan daardoor dus ook rekenen op een wederzijds respect bij bijvoorbeeld joden, moslims en orthodoxen.

De paus had gezien zijn leeftijd de afgelopen jaren last van zijn gezondheid. Waar paus Franciscus in de Goede Week vanwege zijn gezondheid bijna alle vieringen moest missen, sprak hij wel zelf de Urbi et Orbi-zegen uit. Zijn stem klonk zwak en zijn armen hief hij nauwelijks op bij het maken van het kruisteken. De tienduizenden mensen op het plein ontvingen zijn zegen echter met oorverdovend applaus. Paus Franciscus is overleden op 21-04-2025 op 88-jarige leeftijd.

Moge hij rusten in vrede.

Paus LEO XIV

8 mei 2025 om 18:06 uur kwam er witte rook uit de schoorsteen in Rome. Habemus Papam! Er is een nieuwe Paus. Na slechts vier stemrondes waren alle kardinalen het met elkaar eens. De nieuwe Paus is Robert Prevost uit Amerika. Hij is 69 jaar en heeft de naam Leo XIV gekozen.

De nieuwe Paus is de eerste Amerikaanse Paus. Voorheen was Robert Prevost hoofd van de afdeling die nieuwe kardinalen benoemt. Hij is zelf in 2024 tot kardinaal gecreëerd. Hij spreekt vloeiend Engels, Spaans en Italiaans. Hij is jaren werkzaam geweest in Peru.

Anderen omschrijven de nieuwe Paus als wijze, toegankelijke, bezielende man met een diepe liefde voor de levende Christus en zijn kerk.

Wij wensen Paus Leo XIV veel succes en wijsheid als nieuwe leider van de Rooms-Katholieke Kerk.



HET FEEST VAN SINT JOZEF

Ter ere van het Hoogfeest van de Heilige Jozef hielden we op 19 maart een viering in de Kapel, om door middel van liederen en lezingen stil te staan bij zijn levensweg. Tijdelijk overste Andreas Medi Wijaya was voorganger. Daarna volgde een gezellig samenzijn in de recreatiezaal. Onder het genot van een stukje vlaai kon iedereen even met elkaar kletsen. Om 12:30 uur volgde het diner in de eetzaal. We feliciteerden ook de heren die op 19 maart tot priester gewijd werden. Dat zijn Frans Bomers, Leo Mouës, Tjeu van Knippenberg en Theo van Ruijven. We kijken terug op een inspirerende en gezellige dag!



Andreas Medi Wijaya



BEDEVAART ROME DOOR SAVIO

17 maart – 21 maart 2025 door Savio Nguyen Hoang Van Phong, CM

Ik heb een prachtige vijf daagse pelgrimstocht in Rome gehad. De groep waarmee ik de pelgrimstocht heb gedaan bestond uit ongeveer 100 Vietnamese mensen.

De eerste dag ben ik samen met een vriend met de auto naar het vliegveld in Eindhoven gereden. Daarna zijn we met het vliegtuig naar Rome gevlogen. Om drie uur heeft iedereen elkaar ontmoet in het klooster Foyer Phatdiem. Nadat iedereen zijn kamer opgezocht heeft, hebben wij een geweldige openingsmis en een goed diner gehad. Hierna is iedereen naar bed gegaan.

De tweede dag gingen wij naar de stad Assisi. We hebben de basiliek van Sint Franciscus van Assisi bezocht. Dit is een hele mooie basiliek. De basiliek heeft prachtige schilderingen op het plafond. Bij het graf van Sint Franciscus hebben wij gebeden. De mensen uit de groep voelden zich tevreden. In de middag hadden wij pizza als lunch. Na de lunch moesten wij 15 minuten lopen vanaf de basiliek en bezochten wij de Santa Maria Maggiore Kerk in Assisi, waar het lichaam van de zalige Carlo Acutis zich bevindt. Het lijkt alsof Carlo Acutus slaapt. Hij zal in april heilig verklaard worden. Hierna bezochten wij de Sint Klara kerk en het graf van Sint Clara. Na deze drukke dag zijn wij teruggekeerd naar het klooster.



Op de derde dag hebben wij veel verschillende plaatsen in Rome bezocht. Eerst bezochten wij de Maria Maggiore. Dat is een grote basiliek, Het is een mooi en imposant gebouw. Het was de eerste keer dat iedereen zo'n mooie kerk van dat formaat zag, dus iedereen was onder de indruk. Wij bezochten daarna de basiliek van Sint Jan van Lateranen. Dit is de grootste katholieke tempel en de moederkerk van alle kerken ter wereld. ook hebben wij de Sint Paulus basiliek buiten de stad bezocht. Deze dag zijn we door 3 van 4 heilige deuren gelopen, die in het heilige jaar 2025 zijn geopend. In de avond zijn wij gaan uit eten in een chinees restaurant waar ook Vietnamese gerechten waren. Het eten was erg lekker en de sfeer was goed.

De vierde dag bezochten wij het Vaticaan, de Sint Pieter en het Sint Pietersplein. Daar zijn we door de 4^e heilige deur gelopen. Een pater in Rome leidde ons rond. Hij legde de geschiedenis, architectuur en afbeeldingen van de kerk uit.

Daarna hebben wij een lunch in het Vaticaan genuttigd en bezochten wij het Colosseum, het Volksplein en enkele andere plaatsen in Rome.

De laatste avond was het erg gezellig. We hebben samen gezongen, speelden spellen en kletsten met elkaar. Het was een mooie avond.

De vijfde dag vlogen wij voldaan terug naar huis.

Wij danken God. Het was een fantastische pelgrimstocht.



NIEUWE DIRECTEUR MISSIEHUIS

Mijn naam is Daniella Pater. Ik woon in Panningen, niet ver van het Missiehuis vandaan. Voorheen heb ik in Helden gewoond, maar mijn roots liggen in Curaçao. Daar heb ik tot mijn 8e gewoond. Ik ben samen met Marc en wij hebben een dochter van 10, zij heet Nora. Iets dat bij ons thuis meteen zal opvallen, is dat ik een echte dierenliefhebber ben. We hebben 2 honden (een border collie en een schoothondje) en ook hebben we een kat. Ik wandel graag met de honden. Ook is het mijn passie om nieuwe plaatsen te ontdekken, dit doen we bijvoorbeeld door af en toe eens een weekendje weg te gaan. Verder kook ik graag, vind ik gezond eten en tijd besteden aan mijn familie en vrienden erg belangrijk en voor de lichamelijke gezondheid sport ik graag. Werk en privé goed in balans houden, vind ik ook erg belangrijk.

Daniella's werkachtergrond:

Ik ben werkzaam geweest bij verschillende bouwbedrijven, waar ik ook lid was van het MT (dat wordt ook een van mijn verantwoordelijkheden binnen het Missiehuis). Tijdens mijn loopbaan ben ik veel bezig geweest met communicatie, de financiële en commerciële afdelingen en het beleid binnen het bedrijf waar ik werkzaam was. Hoe zie je de toekomst van het Missiehuis onder jouw leiding?

Mijn missie is om de bewoners en de medewerkers op de eerste plaats te zetten. De warmte die je hier voelt als je binnenkomt, om die door te zetten. Aandacht voor iedereen is belangrijk, zodat iedereen zich gehoord voelt en de medewerkers kunnen groeien tot hun beste zelf. De deur staat altijd open voor iedereen, ik hou van open communicatie en van duidelijkheid. Verder vind ik een fijne werkplek belangrijk, een fijne sfeer waar we samen kunnen lachen en plezier kunnen maken als medewerkers en bewoners onder elkaar.



BOEKPRESENTATIE EN SYMPOSIUM MONSIGNIEUR SCHRAVEN

Bij de verschijning van de biografie over bisschop Frans Schraven

Bij gelegenheid van de verschijning van de biografie van bisschop Frans Schraven, getiteld *Op missie in het Rijk van Meester Kong. De roeping van Frans Schraven (1873-1937)* vond op 3 mei 2025 in het Missiehuis Sint Jozef in Panningen een symposium plaats. De tekst van het Openingswoord en de Woorden, uitgesproken bij de overhandiging van de eerste exemplaren, beide door de auteur: dr. Jan Jacobs volgen hierbij.



Dr. Jan Jacobs

Openingswoord

Eind april vroeg een van mijn kleinkinderen mij: ‘Opa, waarom moeten wij volgende week helemaal naar Panningen komen voor je nieuwe boek?’ In mijn antwoord draaide ik daar toen een beetje omheen. Maar nu vandaag alle zeven kleinkinderen hier aanwezig zijn, is een nadere toelichting wel op zijn plaats.

Deze plek: dit Missiehuis en deze kapel hebben, hoe kan het ook anders te maken met de man die vanmiddag centraal staat: de lazarist Frans Schraven. De Nederlandse lazaristen kochten dit huis in 1903 van een Duitse zustercongregatie en vestigden hier hun noviciaat en theologieopleiding. In de jaren nadien breidden zij het gebouw verder uit. De kapel waarin wij ons nu bevinden, dateert uit 1907/1908. Tussen 1903 en midden jaren zeventig van de vorige eeuw zijn in dit Missiehuis ruim 550 jongemannen opgeleid tot priester-lazarist. Ongeveer tachtig van hen kregen een benoeming voor missiewerk in China. Frans Schraven behoorde overigens niet tot die tachtig. Hij werd in de jaren 1894-1899 opgeleid in het moederhuis van de lazaristen in Parijs en was al bijna vier jaar in China werkzaam, toen dit klooster in het bezit kwam van de lazaristen. Hij heeft dit huis en zijn bewoners pas leren kennen in de voorzomer van 1925. Hij was inmiddels apostolische vicaris van Zuidwest-Tché-ly geworden en op 10 april 1921 in de bisschoppelijke residentie van Chengtingfu tot bisschop gewijd. Op 7 mei 1925 vertrok hij vanuit Shanghai voor zijn eerste en naar achteraf is gebleken enige verlofperiode naar Europa. Tijdens zijn verblijf in Nederland dat tot 6 januari 1926 duurde, fungeerde dit huis als zijn officiële vakantieadres, hoewel hij ook geregeld bij zijn broers en zussen logeerde in onder meer Lottum en Broekhuizenvorst. Ook reisde hij gedurende deze maanden enkele keren naar het moederhuis in Parijs. En in oktober 1925 was hij in Rome voor zijn zogeheten Ad limina-bezoek en de viering van het ook in dat jaar plaatsvindende Heilig Jaar. In mijn boek wijd ik een heel hoofdstuk aan deze zeven maanden.

Na zijn terugkeer in China in maart 1926 heeft Frans Schraven dit huis nooit meer teruggezien, hoewel hij nog plannen had om in 1938 of 1939 voor een tweede maal op verlof naar Nederland te komen. Op 9 oktober 1937 werd hij, zoals een aantal van U weet, samen met acht andere Europeanen in zijn bisschopsstad vermoord. Anders dan twee – Franse – medebroeders: François Régis Clet en Jean-Gabriel Perboyre die respectievelijk in 1820 en 1840 in China zijn vermoord, heeft Frans Schraven echter nooit een aan hem gewijd kerkraam in deze kapel gekregen. Maar misschien moet hij daarvoor eerst zaligverklaard worden.



Tijdens het symposium werd tweemaal opgetreden door het koor *Ars Musica*. Een van de gezongen liederen was het door de bekende Franse componist Charles Gounod op muziek gezet afscheidslied 'Partez, hérauts de la Bonne Nouvelle': 'Vertrekt, herauten van het Goede Nieuws. De dag van Uw geloften is aangebroken. Niets weerhoudt

voortaan uw ijver. Vertrekt, vrienden, en weest gelukkig!...' 'Frans Schraven heeft dit lied tijdens zijn studententijd in Parijs enkele keren als cantor voorgezongen voor medebroeders die naar China vertrokken. Op 23 augustus 1899 werd hij zelf op deze wijze uitgewuifd, alvorens naar het Keizerrijk te vertrekken.

De uitreiking van de eerste exemplaren van *Op missie in het Rijk van Meester Kong*

Alvorens mijn boek te presenteren wil ik een kort gedicht van Bies van Ede voorlezen:

Hoe kom je in een boek terecht? Kerf je naam in de bast van een boom. Zorg dat de boom wordt omgehakt en verkocht aan een papierfabriek. Ergens zul je jezelf terugvinden. Wie weet in een boek zoals dit dat hier vandaag op tafel ligt.

In mijn biografie komen heel wat namen voor. Mijn assistente Corrie Vervest weet daar alles van. Zij heeft met grote nauwkeurigheid het Register van Persoonsnamen samengesteld. En dat was een hele klus. Vier namen wil ik er deze middag uitlichten. Allereerst die van bisschop Frans Wiertz. Hij besloot in het najaar van 2012 op verzoek van de Nederlandse lazaristen en aangespoord door een drietal bisschoppen in China een zaligverklaringsproces ten behoeve van Frans Schraven op te starten. Vervolgens die van Vincent Hermans, een achterneef van bisschop Schraven. Hij maakte al op 11 december 2009 deel uit van een delegatie die bisschop Wiertz probeerde over te halen met het oog op een zaligverklaring stappen richting Rome te zetten. Vincent was toen ook al een aantal jaren bezig materiaal te verzamelen ten behoeve van een biografie van bisschop Schraven. Dan die van Wiel Bellemakers die in augustus 2012 voor de tweede maal provinciale overste van de Nederlandse lazaristen was geworden, maar al in januari 2012 in Rome was om af te tasten hoe daar over een zaligverklaring werd gedacht. En tenslotte die van de broers en zussen van bisschop Schraven. Geen van de genoemden is vanmiddag aanwezig. Bisschop Wiertz bevindt zich nog in Rome in verband met de Nationale Bedevaart deze week. En Vincent, Wiel en de naaste familieleden van de bisschop zijn inmiddels allemaal overleden. Maar er zijn hier wel mensen die hun nagedachtenis en die van Frans Schraven op een heel speciale manier in ere houden. Hun wil ik graag een eerste exemplaar van mijn boek overhandigen. Het zijn de hulpbisschop van Roermond: Everhard de Jong die een tweetal keren het China van Frans



Schraven heeft bezocht; Marja Grim, de echtgenote van Vincent en nauw betrokken bij en voortzetster van diens onderzoekswerk en ook China-bezoekster; de lazarist Frans Bomers die van 1964 tot 1980 als missionaris op Taiwan werkzaam was, maar ook het Chinese vasteland uit eigen ervaring kent; en Marja

Leyten-Schraven, een achternicht van de bisschop, zij symboliseert voor mij alle nog levende leden van de familie Schraven die vol verwachting uitzien naar de biografie die nu ter tafel ligt.



v.l.n.r. Marja Leyten-Schraven, Hulpbisschop Everhard de Jong, Marja Grim, Frans Bomers CM

Utrecht/Panningen, 3 mei 2025

dr. Jan Jacobs

BIJDRAGE TJEU EN MARIEKE VAN HET VINCENT DE PAUL CENTER NL TIJDENS HET SYMPOSIUM

Tjeu van Knippenberg
Opnieuw verbinden – een vincentiaanse missie anno nu

Panningen 3 mei 2025

Omdat missie een sleutelwoord is in het leven en werken van de vincentiaanse bisschop Frans Schraven, willen Marieke van de Ven en ik ons in het komende tweeluik nader bezinnen op de vraag ‘wat kan vincentiaanse missie anno nu betekenen?’ We doen dat onder de titel ‘opnieuw verbinden’. Die titel drukt het sterke vermoeden uit dat er ooit een verbinding was die verloren is gegaan. Ik probeer dat nu kort te verduidelijken door mezelf drie vragen te stellen. 1. Wat betekende missie voor mezelf toen ik in de jaren zestig van de vorige eeuw priester gewijd werd in de congregatie van de missie? 2. Welke scheuren treden er op en welke klankkleur krijgt het woord missie in de decennia daarna? 3. Hoe kan een nieuwe verbinding met ‘missie anno nu’ eruit zien?

1. Het oude beeld

Vroeger kon je in katholieke streken als Limburg het woord ‘missie’ zonder aarzeling gebruiken. Iedereen wist wat je ermee bedoelde – tot en met de samenstellingen zoals

missiebusje, missiezuster, missiehuis. Woorden die allemaal betrekking hebben op datgene wat bisschop Schraven ten diepste bezielde en waarvoor hij zijn leven prijs gaf. Zelf heb ik die eenduidige betekenis meegekregen vanuit het gegeven dat het huis van mijn geboorte in dezelfde straat stond als het huis van mijn roeping, dit ‘missiehuis’. Het huis van mijn geboorte zou ik verlaten. Het missiehuis stond voor het avontuur om naar de missie te gaan: het geloof te gaan verkondigen in vreemde streken waar mensen niet of niet voldoende kennis hadden gemaakt met de katholieke kerk en het evangelie. Deze betekenis en het belang van missie stond recht overeen. Dat leid ik bijvoorbeeld af uit het feit dat in de schoolbanken van het seminarie mijn interesse voor vaderlandse geschiedenis ver achter bleef bij die voor algemene geschiedenis. Wat er allemaal in Nederland gebeurd was leek mij niet relevant voor mijn begrip van de wereld. Ik wilde namelijk missionaris worden, naar een wereld gaan ver weg, waar taal en levenswijze een ander spoor hadden gevolgd. De betekenis van mijn geboortegrond verloor het van de betekenis die het land in den vreemde kreeg. In dat laatste lag mijn roeping. Dat was niet alleen voor mij zo. De gebrandschilderde ramen hier in de kapel getuigen daarvan: de missie van degenen die in dit huis werden opgeleid strekt zich uit tot ver buiten de nationale grenzen. En dat vergt een inzet tot aan de dood toe. Iconen van deze zending zijn hier afgebeeld: François Clet en Gabriel Perboyre, beiden in China vermoord, voorlopers van Bisschop Schraven.

2. *Verschuivingen*

Op dit moment heeft het woord missie verschillende klankkleuren, afhankelijk van de oren die het horen en van wie het in de mond neemt. Als ik zelf het woord missie in de mond neem, ben ik me ervan bewust dat het woord bij mij een verandering heeft ondergaan van de eenduidige betekenis die het had naar een woord met verschillende lagen. Een oorzaak daarvan is ook dat ik geen missionaris ben geworden in de klassieke zin.



Ofschoon ik in de loop der jaren op alle continenten iets missionairs gedaan heb, ben ik steeds in Nederland blijven wonen. Omdat ik lazarist ben en daarom c.m. achter mijn naam mag zetten (dat betekent ‘congregatie van de missie’), is mij steeds meer duidelijk geworden dat Vincent de Paul met het woord missie niet in de eerste plaats dacht aan buitenlandse missie, maar aan missie rondom, in eigen land.

Vrij laat in zijn leven, in 1648 (hij is dan voor die tijd al hoogbejaard: 67 jaar oud) stuurt hij op aanvraag van de Compagnie-de-l’Orient twee priesters naar Madagaskar. De betekenis van ‘missie’ ligt voor hem in de eerste plaats bij het evangelie verkondigen in eigen omgeving en cultuur. Frankrijk was al voor een deel protestant geworden, het werd verscheurd door opstanden en oorlogen, het aantal atheïsten nam snel toe. Het platteland werd verwaarloosd en priesters waren slecht gevormd. Een tijd van maatschappelijke en kerkelijke crisis. Wanneer Vincent zich in zijn tijd afvroeg ‘wat is

mijn opdracht, mijn zending, mijn missie’, had hij daar een duidelijk antwoord op vanuit zijn geloof, vanuit de omstandigheden waarin hij leefde en vanuit zijn visie op de wereld. Gezien vanuit de tijd van Vincent is er in de Westerse wereld heel wat verschoven in het denken over en het praktiseren en verkondigen van het christelijk geloof. De overtuiging dat de rooms katholieke catechismus het unieke en enige antwoord had op alle levensvragen ging scheuren vertonen. Hadden die antwoorden wel betrekking op de werkelijke vragen die bij mensen leven? En waren de antwoorden vanuit andere religies en levensbeschouwingen minder waar en relevant? Moet de katholieke kerk zo expansief uit zijn op groei in oppositie tegen andere visies op goed leven?

In de 21ste eeuw zijn er scheuren ontstaan in het vast omschreven bolwerk van missie en missionair. Het aantal van de 8000 Nederlandse missionarissen die zeventig jaar geleden nog werkzaam waren in de missie schrompelde snel ineen. Wat is er gebeurd? Hoe kan het zijn dat het basisprincipe van zending in de katholieke westerse wereld niet meer goed lijkt te werken? Dat basisprincipe is namelijk universeel: zodra een individu, een groep of onderneming denkt iets te weten, te kunnen of te hebben dat meer mensen zouden moeten weten of kunnen of hebben, komt een vorm van ‘zending’, marketing, PR op gang. In die zin zit ‘Missie zit in elk haarvat van het menselijk bestaan’ (Stefan Paas, 2016, p. 21). Kunnen we missie losmaken van haar beschadigde identiteit en weer beoefenen als een authentiek onderdeel van het christendom?

3. *Opnieuw verbinden*

Wie vindt dat de christelijke boodschap niet meer bij mensen past, hoeft en kan ze natuurlijk ook niet verkondigen. Wie echter hecht aan de uitspraak van Jezus ‘maak alle volkeren tot mijn leerlingen’ kan op missie gaan. Maar hoe kan dat gebeuren in een samenleving waarin individualisme en pluralisme hoogtij vieren?

Ik denk dat het evangelie zich niet eenzijdig laat overhevelen van de ene mens naar de ander of van de ene groep naar de andere. Verkondiging van het evangelie heeft evenveel van doen met luisteren dan met spreken. Missie is communiceren, iets delen met een ander. De manier waarop dat gebeurt is cruciaal voor het effect ervan. De manier waarop iemand leerling is van het evangelie is bepalend voor de vraag of de ander ook leerling zal worden.

Vanzelfsprekend worden wij in het Vincent de Paul Center Nederland ook geconfronteerd met de vraag naar de manier waarop wij kunnen werken in de geest van de missie van het evangelie en van Vincent, gelet op de kenmerkende individualiteit en het heersende pluralisme in onze samenleving. Is er een verbinding mogelijk tussen oud en nieuw? Wij doen een poging om bij te dragen aan die verbinding.

Marieke van de Ven

OPNIEUW VERBINDEN – EEN VINCENTIAANSE MISSIE ANNO NU

Tjeu vroeg zich in zijn bijdrage af: is het mogelijk om in onze seculiere samenleving een vruchtbare weg te vinden voor een Vincentiaanse missie anno nu. En zo ja, hoe dan?

Een bijdrage in drie stappen:

1. eerst een korte biografische schets van Vincent de Paul en de Vincentiaanse missie

2. daarna de vraag: hoe kunnen we onze eigen tijd typeren, ons 'levensbeschouwelijk anno nu'?
3. tot slot zal ik kort ingaan op een nieuw project waarin we missie en actualiteit hopen te verbinden.

Voorstellen

Maar laat ik eerst mezelf voorstellen voor degenen die mij niet kennen. Mijn naam is Marieke van de Ven. Samen met Tjeu ben ik initiatiefnemer van het Vincent de Paul Center Nederland – centrum voor sociale spiritualiteit; een initiatief in de voetsporen van Vincent de Paul. De eerste verkenningen waren in 2011, dus alweer 14 jaar geleden.



Wat is de bedoeling van dit centrum?

Vanuit een christelijke inspiratie willen wij een bijdrage leveren aan het welzijn van mensen, aan het versterken van gemeenschap en aan de kwaliteit van de leefomgeving.

Ad 1. Vincent de Paul en de Vincentiaanse missie

Een korte biografische schets

Vincent de Paul wordt in 1581 geboren als 3e van 6 kinderen in een eenvoudig boerengezin in zuidwest Frankrijk. Omdat hij een pientere jongen blijkt, vat zijn vader het plan op om de jongen naar school te sturen zodat hij priester kan worden. Voor kerkelijke functies kreeg men in die tijd namelijk financiële vergoedingen. Daarmee zou het gezin een solide financiële basis kunnen krijgen.

In 1600 wordt Vincent tot priester gewijd. Niet zozeer het dienend priesterschap staat hem voor ogen maar de financiële zorgtaak voor zijn familie. Dat wil echter niet goed lukken. Na tien jaar schrijft hij aan zijn moeder dat het hem helaas nog steeds niet lukt om financieel van enige betekenis te zijn voor zijn familie.

Na jarenlange omzwervingen gaat hij naar Parijs. Daar komt hij in contact met de 'Parijse Kring' van Madame Acarie. Deze spirituele salon is een factor in de vernieuwingsbeweging van die tijd. Wekelijks gaan er theologen, kunstenaars, kerkleiders en andere geëngageerde mensen met elkaar in gesprek over nieuwe religieuze ontwikkelingen en actuele sociale vraagstukken. Het bleef niet bij praten alleen; het was ook doen. Aan elke bijeenkomst werd een sociale actie in buurt of stad gekoppeld.

Deze 'Parijse Kring' wordt door biografen van Vincent doorgaans weinig belicht. Toch is ze in mijn ogen belangrijk voor de spirituele en sociale ommekeer van Vincent de Paul in 1617. Het is in Parijs dat Vincent het evangelie leert verstaan als bron van genezende, bevrijdende en richtinggevende woorden en als oproep om deze woorden concreet in daden te vertalen. En bij dit vertalen vooral kansarme mensen niet te vergeten want zij

worden zo gauw over het hoofd gezien. Ieder mens hoort bij de gemeenschap – opdat geen mens verloren gaat. Deze radicaal inclusieve boodschap heeft Vincent goed gehoord.

Drie pijlers

Welke agenda ontwikkelt Vincent de Paul? Wat is eigen aan zijn missie? Voor ons heeft de Vincentiaanse missie drie pijlers: missie, caritas en vorming. Kort gezegd: missie is het verkondigen van het evangelie. Caritas, het dóén van het evangelie. En vorming tot slot is het toerusten van mensen om beide taken, missie en caritas, zo goed als mogelijk is te realiseren.

Ad 2. Anno nu

Komen we aan de tweede vraag: wat is ons anno nu? Hoe kunnen we onze tijd levensbeschouwelijk typeren? Voor deze vraag baseer ik me grotendeels op het boek ‘Geloof en godsdienst in een seculiere samenleving’ van de Vlaamse kardinaal Jozef de Kesel.

Uitgangspunt

In onze samenleving, zo stelt De Kesel, is de situatie van kerk en christendom in relatief korte tijd fundamenteel veranderd: van een samenleving waarin het christendom de dominante religie is naar een samenleving waarin het christendom een van de levensbeschouwelijke opties is.

Korte historische schets

Het christendom is in het Midden-Oosten ontstaan; voor ons in het Westen is het in feite een import-religie. Pas in de 6e / 7e eeuw heeft het christendom zich hier definitief gevestigd. In de daarop volgende eeuwen groeit het christendom uit tot een cultuurreligie, ze is aanwezig in alle domeinen van de samenleving en in alle aspecten van het leven van alledag.

In de loop van de tijd zien we in grote lijnen twee ontwikkelingen: een toename van levensbeschouwelijke pluriformiteit en – relatief recentelijk – een krimpende christelijke geloofsgemeenschap.

Pluriformer

Met de opkomst van het protestantisme in de 16e eeuw ontstaan binnen het christendom verschillende stromingen; gelovigen zijn niet alleen meer christen maar katholiek of luthers of gereformeerd.

Weer later komen er andere religies en seculiere levensbeschouwingen bij zoals Boeddhisme, Humanisme en Islam.

Zowel christendom als samenleving worden levensbeschouwelijk pluriform.

Kleiner

We kennen de dalende cijfers van de onderzoeken ‘God in Nederland’. Inzoomend op katholieken: in 2024 noemt 17% van de bevolking zich katholiek tegenover 27% in 2010. De cijfers van protestantse gemeenschappen dalen minder maar toch van 18% naar 14%.

Conclusie

Het christendom als religie is pluriformer en kleiner geworden. Echter, als gelovigen zijn we vrijer en mondiger geworden. Onze seculiere samenleving heeft veel geïnvesteerd in onderwijs en onze rechtstaat staat garant voor godsdienstvrijheid. En dat is een groot goed, zegt De Kesel, want een levend geloof kan niet zonder vrijheid.

Wat nu?

De Kesel pleit voor een cultuur van ontmoeting & dialoog. Een praktijk van met elkaar in gesprek gaan. Gesprekken met geloofsgenoten en ook met anders- gelovigen en met niet-gelovigen. Want juist door de ontmoeting met de ander of het andere word ik me bewust van wie ik ben en waar ik voor sta. Wat geloof ik eigenlijk, wat hoop ik tenslotte en voor wie of wat wil ik me inzetten?

Religies zijn, voor wie wil en ze verstaat, schatkamers vol inspiratie om bij te dragen aan een goede en rechtvaardige samenleving.

Ad 3. Opnieuw verbinden – Studiehuis

Tot slot een korte schets van een nieuw project dat we aan het ontwikkelen zijn: het ‘studiehuis Religie & Levensbeschouwing’.

Aanleiding voor het studiehuis is de pijnlijke constatering van de pastoor van onze parochie in Nijmegen, dat er qua aantal en kwaliteit onvoldoende menskracht is om als kerkgemeenschap gelovig vitaal en sociaal relevant te zijn. Decennialang is er sprake van krimp; niet alleen qua aantal werkers maar ook qua kennis en vaardigheden. Na de krimp is er nu de constatering van het tekort. Mogelijk herkennen jullie dit beeld in jullie eigen gemeenschap of organisatie.

Een nieuw initiatief dus, een studiehuis, een plek waar mensen kunnen leren en zich op terrein van religie en levensbeschouwing verder kunnen ontwikkelen. Het is vooral bedoeld voor mensen die als vrijwilliger actief zijn of actief willen worden. Doel is om het levensbeschouwelijk gesprek in kerk en samenleving te versterken.

Hoe ziet het programma er uit? We denken aan drie modules.

1. De eerste module gaat over het model ‘Tussen Naam & Identiteit’, een model om de religieuze dimensie in het levensverhaal op het spoor te komen.
2. De tweede module gaat over het levensbeschouwelijk gesprek: het gesprek met jezelf, het gesprek met anderen, het gesprek met de cultuur en het gesprek met de bron.
3. De derde module is praktisch van aard: op welke manieren kunnen we in onze lokale situatie het levensbeschouwelijk gesprek versterken?

Tot slot

Onze vraag was: kunnen wij onze ‘anno nu’ verbinden met de 17e -eeuwse Vincentiaanse missie? En welke verbindingen zien we met het Studiehuis?

Bezien vanuit de Vincentiaanse missie, legt het studiehuis accent op de eerste pijler (evangelie & bronnen) en op de derde pijler (vorming & ontwikkeling).

Bezien vanuit de visie van Jozef de Kesel, ligt het accent op actueel engagement en op ontmoeting & gesprek.

Het studiehuis is een mix van de agenda van Vincent de Paul en de actuele agenda van kardinaal Jozef de Kesel. Met deze nieuwe mix hopen we te kunnen bijdragen aan een goede en rechtvaardige samenleving of – in religieuze termen uitgedrukt – om bij te dragen aan het koninkrijk van God.

PELGRIMSREIS PARIJS

Dit jaar bestaat de congregatie 400 jaar. Om dat te vieren heeft onze overste Rafael bedacht om een Pelgrimsreis te organiseren. De vierdaagse pelgrimsreis gaat naar Parijs, de oorsprong van de congregatie 400 jaar geleden. We treden in de voetsporen van Vincent de Paul en bezoeken onder andere plekken waar hij gewerkt en gewoond heeft.

Vrijdag 16-05-2025

In de ochtend komt iedereen bijeen die meegaat naar Parijs. We verzamelen bij de ingang van zorgcentrum Vincent Depaul. Iedereen is goedgehumeurd en we hebben erg veel zin in de reis. Om 13:30 komen we aan in de Franse plaats Folleville. Op 25 januari 1617 hield Vincent zijn beroemde preek op de preekstoel. Hij heeft deze ervaring gezien als het begin van de stichting van de Congregatie der Missie en deze werd bevestigd in 1625.



Vlabbij Folleville ligt Gannes, ook daar heeft Vincent veel werk verricht. We konden het niet laten om ook even bij deze kerk te gaan kijken. Toevallig was de koster die langs de kerk woont buiten aan het werk. Hij is de sleutelbeheerder van de kerk en van hem kregen we een spontane informatieve rondleiding.

Om 19:30 kwamen we aan bij een dependance van het moederhuis van de Dochters der Liefde. Daar hebben we gedineerd en kon iedereen naar zijn kamer. Wat een prachtige locatie hebben de zusters.

Zaterdag 17-05-2025

Na het ontbijt bij de zusters kregen wij een rondleiding van Zr. Karina in het moederhuis. Ze liet de tuin, kapel, het klein museum en archief zien. Er wonen 101 zusters in het moederhuis en 4 zusters op de dependance. De oudste zuster is 102 jaar. Op de dag van de rondleiding waren er ruim 70 zusters wereldwijd op bezoek. Alle zusters die meer dan 40 jaar zuster zijn waren uitgenodigd. Er zijn nog 90 zusters werkzaam. In het archief leerden we veel over de geschiedenis bij van de zusters waaronder de verschijning van Maria, gezien door Catharina Labouré. Ook mochten wij de 400 jaar oude handgeschreven brieven zien die geschreven zijn door Vincent de Paul en Louise de Marillac.

Het huis is prachtig evenals de tuin en de kapel.



Foto gemaakt door Rafael. V.l.n.r.: Marlou Absil, Daniella Pater, Nicole Maessen, Jos Roemer, Shelley Geraads, Madeleine v. Es, Zr. Karina, Bep Weijers, Andreas M. Wijaya, Fons Albert, Henk de Cuijper, Ans Ebisch, Henk Lemmens, Savio N. H.V.Phong, Frans Bomers, en chauffeur Giel v. Montfoort

Na het bezoek aan de zusters zijn we naar het klein museum van de lazaristen gegaan in het moederhuis van de Lazaristen. In het museum waren enkele bijzondere stukken te zien zoals het hoofdkapje van Louise de Marillac en kledij van Vincent de Paul. In het lazaristenhuis werd ook een heerlijke lunch verzorgd. Een goed moment om even bij te kletsen over wat we tot nu toe al gezien hadden.

Na de lunch zijn we naar de begraafplaats van de zalig verklaarde Frederic Ozanam gegaan. Zijn lichaam ligt begraven in de kerk Saint-Joseph-des-Carmes. Duizenden leden komen jaarlijks bidden bij het graf. In 1953, 100 jaar na zijn dood is zijn crypte verbouwd en opnieuw geschilderd.

Als laatste bezichtiging van de tweede dag zijn we naar de kerk St. Sulpice gegaan. De kerk ligt op loopafstand van de begraafplaats van Frederic Ozanam. Een grote indrukwekkende kerk met een groot plein ervoor. Op het plein en in de kerk verzamelden 6000 Pelgrims zich om de Eucharistie bij te wonen. Buiten konden ze de dienst via schermen volgen. Enkelen van ons hebben de eucharistie bijgewoond en genoten van het orgelspel en gezamenlijke zang. Het geheel was indrukwekkend.



Zondag 18-05-2025



Otto Lankhorst van het erfgoedcentrum in St. Agatha vergezelde ons vandaag. Hij was al in Frankrijk en verbleef die dag in Parijs.

Deze ochtend mochten wij genieten van een Gregoriaanse Hoogmis in de Kathedraal Notre Dame. Sinds december 2024 is de kathedraal weer open, ruim 5 jaar nadat de brand in de Notre Dame uitbrak. Het was een mooie viering met waanzinnig orgelspel. Het klonk erg luid, dit is ook wel nodig gezien de Kathedraal behoorlijk groot is. Er waren veel bezoekers die ook de dienst wilden bezoeken. Na de mis zijn wij wederom naar het



moederhuis van de Lazaristen gegaan om te lunchen.

In de middag zijn we naar de Kerk St. Médard in Clichy gegaan. Vincent was pastoor van deze parochie van 1613 tot 1625. In deze kerk is drie jaar geleden een relikwie



gevonden van de elleboog van Vincent. Deze heeft een priester tijdens de tweede wereldoorlog verstopt in het torentje en is na de renovatie drie jaar geleden weer terug gevonden. Het relikwie heeft nu een mooie plek gekregen voor het altaar. Op het einde van de middag zijn wij naar de Basiliek de Sacré-Coeur gegaan. De Basiliek ligt op een hoogte in de wijk Montmartre. Het was flink doorstappen op de trappen (237 trede) en gelukkig konden de heren die wilden met een lift. Het plafond is prachtig beschilderd. De basiliek heeft verschillende bouwstijlen waaronder de Romaanse en Byzantijnse bouwstijl.

Als afsluiting van deze mooie dag zijn we gaan eten bij een Italiaans restaurant genaamd Il Padrino, een klein horecazaakje met een goede keuken en snelle bediening, gelegen aan de achterkant van Place du Tertre. Al met al een vermoeiende

dag, sommigen van ons gingen met de taxi terug, de rest liep naar de bus om terug te gaan naar onze verblijfplaats.

Maandag 19-05-2025

Na het ontbijt bij de Dochters der Liefde mochten wij onze eigen Eucharistieviering bij het moederhuis van de Lazaristen houden. Rafael Ishariato was de hoofdcelebrant en de concelebranten waren Frans Bomers, Henk Lemmens, Andreas Medi Wijaya en Savio Nguyen Hoang Van Phong . Het was Een mooie viering waarin we met z'n allen hand in hand uit dankbaarheid biddend om het altaar stonden. Tevens herdachten we het overlijden van de zus van Jos Roemer.

In de Kapel ligt Vincent Depaul begraven, Een prachtige locatie om de viering hier te mogen doen. Hier zijn 34 Nederlandse Lazaristen gewijd na hun priesteropleiding in het moederhuis in Parijs. Heel bijzonder als je daar bij stilstaat. Een van hen was Mgr. Frans Schraven.

We vervolgen onze weg naar de Parochie St. Euschtache. De kerk staat vlakbij het Louvre en het koninklijke paleis. Het is een van de belangrijkste kerken van Parijs. Talloze belangrijke gebeurtenissen vonden hier plaats waaronder de doop van Jeanne Antoinette Poisson en Molière, de heilige communie van Louis XIV en de begrafenis van La Fontaine, moeder van Wolfgang Amadeus Mozart. Het orgel is van 1986 tot 1988 geheel opnieuw gebouwd door een Nederlandse Firma genaamd Van den Heuvel nadat in 1978 een orgelbouwer catastrofaal werk leverde. Enkel de Frontpijpen en een aantal registers konden nog hergebruikt worden. Je kunt van binnenin helemaal rond lopen en de kerk is ingedeeld in verschillende hoekjes waar- verschillende heiligen herdacht wordt.

Een aantal van ons ging na het bezoek aan de kerk op zoek naar Villa de Gondi en het Palais Royal. Van 1613-1616 is Vincent van deze Parochie pastoor geweest.

Als afsluiting van deze leerzame en mooie pelgrimsreis zijn we samen gaan lunchen-bij restaurant Le Louis in de omgeving van Les Halles.

Na de lunch lopen we terug naar de bus voor onze terugreis naar Nederland.

Indrukwekkend hoe Vincentius aan het begin heeft gestaan van de Congregatie der Missie en dat deze uitgegroeid is tot wereldwijde Vincentiaanse Congregaties, ordes en organisaties.

Met dank aan o.a. onze overste Rafael die deze Pelgrimsreis voor ons mogelijk maakte.



v.l.n.r. Frans Bomers, Henk Lemmens, Rafael Ishariato, Andreas Medi Wijaya en Savio Nguyen Hoang Van Phong

BEZOEK UIT VIETNAM, INDONESIAË EN ETHIOPIË



Savio en Provinciaal Francis Xavier Nguyen Thanh Ly

18 tot en met 20 april was provinciaal Francis Xavier Nguyen Thanh Ly uit Vietnam bij ons op bezoek in het Missiehuis samen met Joseph Pham Van Diem. Onze Lazarist Savio Nguyen Hoang Van Phong heeft hen onder zijn hoede genomen en is met hen naar onder andere Keukenhof en Amsterdam geweest. De heren hebben een fijn weekend gehad.

Vanuit Indonesië kregen we bezoek van Provinciaal Antonius Gigih, Armada en Edi alvorens ze doorreisden naar Frankrijk i.v.m. het bestaan van 400 jaar Lazaristen.

Van 9 tot en met 11 mei is Bisschop Getahun Fanta Shikune, CM in het missiehuis geweest. Hij logeerde op Kerkstraat 7 en heeft veel tijd met Harrie Jaspers doorgebracht.

Ook kregen wij op 12 mei bezoek van Mekonnen Butta CM. Hij wilde graag voor zijn bezoek aan Parijs nog wat informatie verzamelen over Lazaristen uit Panningen die in Ethiopië zijn geweest. Hij wil graag inzage in documenten uit ons archief, mogelijk ook Amhaarse versies. Hierna zullen we bij een volgend bezoek een afspraak plannen naar St. Agatha Kloosterarchieven, waar een deel van ons archief is gearchiveerd.

OPTREDENS IN DE KAPEL

Zondag 25 mei: Een volle kapel, een lovend applaus, een zeer geslaagde middag! Van meezingers van Queen tot Go Your Own Way van Fleetwood Mac tot het rustige Just Breathe van Pearl Jam. Ook muziek van Nederlandse/Limburgse bodem kwam voorbij, kortom een allesomvattende repertoire en voor ieder wat wils. Op het podium stonden het duo SanThé, Zanggroep Velocity uit Maasbree en de saxofoongroep van Fanfare Sint Cecilia Helden. De groepen speelden samen als afsluiter het lied You're the Voice – een prachtig moment! Wij danken allen die deze middag mogelijk maakten!



Duo SanThé, rechts Theo Reijnders van onze eigen technische dienst.

FEEST BIJ DE DOCHTERS DER LIEFDE

“ Je ontmoet iemand...
 Je voelt je aangesproken...
 Je voelt dat dit de levensweg is die je wilt gaan...
 Je koos voor de Dochters der Liefde...”

Dit overkwam:

75 jaar jaar geleden: Zr. Anne-Marie Magermans

70 jaar geleden: Zr. Venantia Pardoel
 Zr. Magdalena Coenen
 Zr. Dorothea Verhoeven

65 jaar geleden: Zr. Theresia Thomas
 Zr. Maria-Jose Huijers

Wij willen de zusters van harte feliciteren en wensen hun een prachtig feest toe!



PASTORIE BRUNSSUM



Brunssum is een bijzondere plek rijker. In de voormalige pastorie van de Vincentiuskerk, aan de Prins Hendriklaan 378, openden Nancy en Ger Rademakers officieel de deuren van hun nieuwe onderneming: Uitvaart Brunssum. Wij wensen hen veel succes met deze mooie en respectvolle onderneming.

Het gebruik van een monumentale pastorie als afscheidsruimte voor een uitvaart is een bewuste keuze die zij hebben gemaakt omdat de sfeer en het karakter van zo'n historisch gebouw perfect passen bij de serene en respectvolle omgeving die nodig is voor een afscheid. De pastorie straalt rust, warmte en een gevoel van verbondenheid uit, wat essentieel is in een moment van rouw. Het

biedt een rustige, intieme ruimte waar nabestaanden zich op hun gemak kunnen voelen en afscheid kunnen nemen op hun eigen manier.

De combinatie van karakteristieke architectuur, de warme inrichting en de privacy maakt het een ideale plek om het leven van een dierbare te vieren, terwijl er tegelijkertijd ruimte is voor reflectie en rouw.

OVERLEDENEN

Ria van Leeuwen-Essing – schoonzus van confrater † Gerard Essing
 Harry Hukkelhoven - Schoonbroer van confraters † Paul en † Willy Janssen
 Piet van Bree – schoonbroer van †Jan Pubben
 John Stoef-zoon van Mia Groetelaars neef van †Martin, †Jan en †Victor Groetelaars
 Charles Cornelissen - zwager van Gerard Gommers
 Wim de Jong - Broer van Theo de Jong C.M.
 Mevr. Lormans-bewoonster zorgcentrum Vincent Depaul
 Mevr. Peeters-Joosten- bewoonster zorgcentrum Vincent Depaul
 Mevr. Kessels - v Dijk- bewoonster zorgcentrum Vincent Depaul

OVERLEDENEN WERELDWIJD

13/03/2025	AUBRÉE Pierre	Sac	95	66	FRA
20/03/2025	IRURTIA LIZASOÁIN Francisco Javier	Sac	88	70	CAE
05/04/2025	ARAR Khalil	Sac	70	42	ORI
05/04/2025	FINN Alan Joseph	Sac	92	73	AUL
11/04/2025	TRZECIESKI Stephen P.	Sac	92	72	ORL
24/04/2025	GRANATA Antonio	Sac	83	17	ITA
25/04/2025	HARVEY Jeffery H.	Sac	61	41	OCC
28/04/2025	GOODMAN* David P.	Fra	87	66	OCC
05/05/2025	PERSICH Roy A.	Sac	91	73	OCC

PRIESTERWIJDINGEN WERELDWIJD

FLORES CHÁVES Guillermo	Sac	MEX	07/02/2025
MUHUMUZA Johnmary	Sac	KEN	03/05/2025
MUMO Alexander Nzioki	Sac	KEN	03/05/2025
WAFULA Geoffrey Wekesa	Sac	KEN	03/05/2025
WAKUSIMBA Aba Zozmus	Sac	KEN	03/05/2025
BODZIACKI Karol Michal	Sac	POL	17/05/2025
BORSZOWSKI Dawid Lukasz	Sac	POL	17/05/2025
CIAPAŁA Piotr	Sac	POL	17/05/2025
PIETRZAK Patryk	Sac	POL	17/05/2025
REDZYNIA Adrian Robert	Sac	POL	17/05/2025
SHUSHKEVYCH Oleh	Sac	POL	17/05/2025
TALAGA Dawid Marek	Sac	POL	17/05/2025
YOUSSEF MOHAMED Valentino	Sac	POL	17/05/2025
BODZIACKI Karol Michal	Sac	POL	17/05/2025

**ONZE VOLGENDE UITGAVE IS IN DE MAAND SEPTEMBER. WIJ WENSEN U
EEN FIJNE ZOMER TOE!**



E-mailadres voor de Kleine Co: secretariaat@lazaristen.com Panningen,
Juni 2025

Uitgebreide informatie over de Nederlandse Lazaristen en hun 'Lines of
Action' kunt u vinden op www.lazaristen.com en www.vincentianmovement.nl